

Η λιμνοθάλασσα της Γιάλοβας και ο όρμος της Βοϊδοκοιλιάς **Το τοπίο στη λογοτεχνία**

Νίκος Καζαντζάκης, *Οδύσσεια*, Εκδόσεις Ελένη Καζαντζάκη, Αθήνα 1967

Δυο μήνες πάνε πια στις πλούσιες Πύλος
τ' αμμουδερά ακρογιάλια που περνούσα.
Νοτιάς φυσούσε, ξέσπασεν η μπόρα,
κι από τα μαύρα νέφαλα χυνόταν
βαριά νεροποντή κι ολούθε ο μέγας
μας τυραγνούσε κεραυνός του Δία.
Στο φως μιας αστραπής, βιγλίζω απάντεχα
τον Οδυσσέα στη μέση του πελάγου,
γαλήνιο να κρατά το δοιάκι,
κατάματα στηλώνοντας τη μπόρα!
“Δυσσέα του κράζω, πας για την πατρίδα;
Πια μες στις θεάς την κλίνη δε χωρούσες;”
Μ' αυτός, με το τιμόνι στην παλάμη
και τ' αρμυρά δαγκώνοντας μουστάκια,
τήραε μακριά σκυφτός και δεν έστράφη!